

A fotót Fraknói József készítette a solymári vízesésnél 1932-ben
(Cikkünk a 10. oldalon)

Terveinkről

Az újság megjelenésekor, már lassan két hónapja lesz annak, hogy elkezdte munkáját az új vezetőség. Kicsit nehezen mondjuk ki – a Ház gördülékeny működésének fenntartása mellett – még mindig csak rendezgetjük a tennivalók hosszú sorát.

Felismerve újságunk hallatlan erejét, ezen a módon is szeretnénk megragadni az alkalmat, hogy minél több információt osszunk meg Önökkel. Hírt adni az elvégzett munkáról, számítva arra, hogy észrevételeikkel támogatni fognak bennünket.

Itt kívánom megjegyezni, hogy az újság megreformálására szerkesztőséget alapítottunk, felszámolva azt a lehetetlen állapotot, amely az újsághoz fűződő minden terhet egy ember, Csige Sándor vállára helyezett. Ezen a helyen is köszönetünket szeretnénk tolmácsolni áldozatos munkájáért.

A vezetőség határozott elképzelésekkel rendelkezik arról, hogy két esztendőn belül a Ház felújított állapotba kerüljön. A legfontosabb beavatkozási pontok az alábbiak lennének:

- festés-mázolás,
- az elektromos hálózat, és a szennyvízcsatorna teljes cseréje,
- a fűtési rendszer szabályozhatóságának megvalósítása,
- a nyílászárók felújítása.
- az elöregedett bútortat fokozatos cseréje

A Háznak gyakorlatilag nincs tároló kapacitása. Megfontolandó, hogy a két épület között kialakításra kerüljön legalább egy fedett, temperálható 12-15m²-es raktár.

A kert állapota többszörösen indokolja a törődést, halaszthatatlan annak teljes rendbetétele.

Meg vagyunk győződve arról, hogy kimondatlanul mindannyiunk vágya, a működés szempontjából biztonságos, tiszta, rendezett, és ezért kellemes közérzetet nyújtó Ház kialakítása. Csak ezek után beszélhetünk igazán a Ház hasznosításáról, amelyre égető szükség volna, ha nem kívánjuk felélni az egyesület tartalékait!

A napnál is világosabb, befektetés nélkül nem várható eredmény! Ennek jegyében döntöttünk a művelődésszervező alkalmazásáról is, mert belátható, a Háznak nyitva kell állnia! A művelődésszervező feladata lesz a klubok, és az egyéb programok közötti egyensúly megteremtése, új, fizetős rendezvények szervezése, kapcsolattartás, és egyáltalán, a Ház gazdasszonyi vezetése. Kérem, segítsék Hiller Adrienn munkáját!

Sikerült megnyerni ügyünknek Domonkos Csabát aki a Civil rádió hírszerkesztőjeként számtalan ponton fogja támogatni a Ház működését, példának okáért pályázati figyellel, és írással, PR munkával.

Az épület gondnoki teendőit évek óta ellátó Tresánszky Tibor és családja várhatóan néhány héten belül elköltözik, amely ismét felveti a kérdést: Ki, és milyen feltétellel lássa el a Ház, a kert fenntartásához kapcsolódó tennivalókat?

Egy hónap múlva – reményeink szerint egy sikeres Farsangi multság után – az egyesület vezetésének azon gondjaiba szeretnénk beavatni Önöket, amelyeket a tavasz, és a nyár állít elének.

r.l.

FARSANGI BÁL A NÉPHÁZBAN 2002. február 16-án 19 órakor

A jegyek elővételben elkelték!

1% az Óhegy Egyesület, a Népház támogatására. Köszönjük!
Adószámunk: 18088476-1-41 Átutalási számlaszámunk: 11703006-20032630

A tartalomból:

Egyesületi tervek

*

Bemutatkoznak:

Hiller Adrienn

Rajnák László

*

Iskolai toborzó

*

Új rovatok:

– Toll-Hegy

– Életkép

– Túlélési stratégiák

– Programajánló

– Olvasói levél

Egyesületi hírek

Kérdéseink folytatódnak

Az „Ösvény vagy kerítés” című cikk megjelenését követően, többen is kitüntettek érdeklődő biztatással, a barlanghoz vezető ösvény ügyében. Bátorítani szeretnék mindenkit arra, hogy véleményeikkel, további információkkal támogassanak bennünket. Meggyőződésem, hogy ebben a kérdésben, az Önkormányzat elhamarkodott lépéseit kizárólag a hegyiek összefogása korrigálhatja!

*

Más.

Az Erdőalja út folytatása, a Menedékház út legvégének lezárása kísértetiesen ismétli az előbbieket. Nem elég, hogy sajnálatos módon elvesztettünk egy régi, igazán hangulatos hegyi épületet, a Menedékházat, de zsákutca lett a fentebb említett 3,5-4 kilométeres útszakaszból!

A jelenlegi állapotot az Önkormányzat Építési Hatósági Ügyosztály titkársága által rendelkezésre bocsátott (a cikk mellett jobbra látható) „Feljegyzés” világitja meg.

r.l.

AZ ÚJ MŰVELŐDÉSSZERVEZŐNK Hiller Adrienn

A hegyen van egy házikó, melyet minden bizonnyal akkor is ismer mindenki, ha talán még soha nem járt ebben a vadregényes házban, mely az elmúlt évek folyamán igen sok megpróbáltatáson ment keresztül. Azt gondolom, egy épületnek lehet, sőt van is lelke. Ez az épület leggyakrabban akkor szomorkodik, ha nincs benne élet, ha üresen áll, ha nem töltheti be funkcióját. Viszont boldog, ha jókedvű emberek csupa vidámsággal töltik meg.

Szeretnénk, ha a Toronya utcai Népház újból ilyen mosolygós helyé válna. Élettelle szeretnénk megtölteni.

Az Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete ezért próbált megfelelő embert keresni és találni a ház vezetésére, programok szervezésére.

A talált személy én vagyok. Nevem Hiller Adrienn. 2001. júniusában végeztem az ELTE Tanárképző Főiskolai Kar magyar-művelődésszervező szakán. Jelenleg a Pécsi Tudományegyetemen tanulok. Budapest II. kerületében, a Hűvösvölgyben élek, mondhatjuk, hogy csak egy „hegynyire” innen.

Február elejétől a Népházban lehet engem megtalálni. Szeretettel várok mindenkit kedden és csütörtökön négy és hat

óra között a „fogadóórán”. Ez csupán azt jelenti, hogy ebben az időpontban biztosan itt találunk, ha ötletük, észrevételük, kérdésük van, munkaidőben is elérhetnek személyesen vagy a 430-13-26-os telefonszámon. Az internetes címem a következő: egyesulet@ohegy.hu.

Reméljük, hogy a háznak egy új „gazdasszony” hiányzott, s a helyiek segítségével közösen a hideg, barátságtalan, influenzás tél után egy színes, vidám, szárbá szökkenő, rügybe fakadó, virágba boruló tavasz köszönt a Népházra is.

A télbúcsúztató, tavaszköszöntő február 16-i farsangi mulatságon remélem, hogy személyesen is találkozunk!

H. A.

BUDAPEST, III. KERÜLET ÓBUDA-BÉKÁSMEGYER

Polgármesteri Hivatal
1033 Budapest, Fő tér 3
Építési Hatósági Ügyosztály

Tárgy Budapest III. k. Menedékház u.
122. sz. Csücshegyi Turistaház
korszerűsítése, átépítése

Ügymintező Földi Béla
Ügyiratszám
Hivatkozási szám
Melléklet

Feljegyzés

Helyben

Az Állami Népességnyilvántaró Hivatal 1990. július 31.-én a tárgyi ingatlanon álló turistaház korszerűsítésére, felújítására kapott építési engedélyt kikötésekkel. A határozat augusztus 31.-én jogerőre emelkedett.

Az ügyiratban található feljegyzés szerint 1992 nyarán az épület elkészült, de nem vették használatba.

1996. április 25.-én a Ha-Vaj Bt. nyújtott be az épület étépítésre vonatkozólag építési engedély iránti kérelmet. Az elsőfokú építési hatóság kikötésekkel az engedélyt megadta.

A kivitelezést megkezdését a kérelmező 1997 május 27.-én kelt levelében bejelentette.

1999. január 13.-án kelt határozatával a Területi Műszaki Biztonsági Felügyelet pębégáz taroló létesítését engedélyezte.

Az átépítésre vonatkozólag használatbavételi engedély iránti kérelmet a mai napig nem nyújtottak be.

Budapest, 2002. január 11.

BEMUTATJUK AZ ÓHEGY EGYESÜLET ÚJ ELNÖKÉT

Rajnák László

Igazi „hegyi embert” választott elnökéül az Óhegy Egyesület. Rajnák Lászlónak már a nagyszülei is Óbudaiak voltak, mi több, nem csak óbudaiak, hanem hegyiek. Ő is itt született, itt járt iskolába, s néhány évet leszámítva egész életében itt is élt.

– A december 11-i vezetőségválasztó gyűlés elég nehezen jött össze: csak a másodikként összehívott ülés lett határozatképes.

– Hogy így történt, akár magamat is hibáztathatom, hiszen eddig én sem tartoztam az Egyesület rendszeresen „mozgósítható” tagjai közé. De ez most másként lesz – már másként is van –, s nagyon remélem, hogy sikerül mindannyiunknak nagyobb sebességre kapcsolni.

– Melyik őse érkezett először a hegyre?

– Talán elsőként az anyai ági nagyszüleim: az Erdőalja 25-ben építettek egy vályogházat. Ami nem volt itt nagy divat, pedig az agyagos hegy – akár csak a téglagyártásnak – a vályogvetésnek is kedvezett. Kilenc gyermekük lett. Nem dúskáltak: kútból a víz, rőzse a sparheltbe; ha valakinek baja volt, gyalog mentek orvosért a Margit kórházba. Az apai ág is óbudai, a Filatori-gátnál laktak, a nagyszülők dohánygyári munkások voltak. A családi legendárium szerint szüleim a Hajógyári szigeten, a strandon ismerkedtek össze. 16-17 évesek lehettek, apám, vizes testével ráfeküdt egy csinos fruska pokrócára. Az udvarlás tehát kiadós veszekedéssel indult; így találkoztak életük első és utolsó szerelmével.

– Ki győzött: a hegyen lakó fruska, vagy a Filatori-gáti vagány?

– Anyám, mert hát apámat is megragadta ez a hegy. Fiatalon összeházasodtak, először a bánya fölött laktak egy szoba-konyhában, de hamarosan beköltöztek az Erdőalja utca 10-be. Az már egy szép ház volt, nagy kerttel, mi, gyerekek, már ide születünk.

– Hányan?

Négyen vagyunk édes testvérek, s van egy ötödik féltestvérünk is. Ő Dávid, aki még csak 12 éves. Édesanyánk halála után apánk újra nősült, s ebből a házasságból lepott meg bennünket

egy újabb testvérrel. A többiek: Toncsi, aki 1949-ben született, családjával Svédországban él, a legnagyobb autógyáraknak dolgozik, fedélzeti számítógépeket tervez. Magdi, 1951-ben született, Kanadában él és a gyermekeit neveli, s végül Robi, aki 1966-os, s úgy tűnik, hogy keresi még a helyét az életben.

– Milyen volt a gyermekkoruk?

– Gyönyörű telekre emlékszem. Mi üzemeltettük Budapest leghosszabb rödlipályáját: a Králik telek felett, a hegy szélétől indultunk, s az iskola mellett csúszunk le, egészen a Zúzmaralépcsőig. Amikor fent lekestük a buszt, sokszor ezen az útvonalon lerohanva, a Zúzmaránál utol lehetett érni. Egyébként valamennyi Rajnákgyerek az Erdőalja úti általánosba járt, mi több, később mindannyian az Árpád gimnáziumban folytattuk. Ami nekünk egyébként – az alma mater után szabadon – az alma paterünk volt, ugyanis édesapánk is az Árpádba járt, igaz, akkor még a Zsigmond téren állt az épület.

– Az eddig leghíresebb Rajnákot még nem említette.

– Igen, ő volt Laci nagybátyám, aki az Ifipark főnökeként maradt emlékezetes egy egész generáció számára...

– Tegyük hozzá, nem mindig a legszébb emlékként...

– Azok voltak a társadalmat alapjaiban megrázó generációs viták évei. A „nyugatimádó”, hosszú hajú hippik csaptak össze a szocialista kultúra és erkölcs felkent papjaival, s ezek az összecsapások olykor nem nélkülözték a „testi kényszert” sem... Laci egyébként ugyancsak „hithú” óbudai volt: tánciskolát, birkózó szakosztályt szervezett.

– Saját magáról is tartozik még néhány adattal.

– 1954-ben születtem, tipikus pályaelhagyó vagyok. A Kandó Kálmán műszaki főiskolát végeztem, aztán bele vágtam az építkezésekbe: saját cégem lett. Majd a rendezvényszervezés következett, a Vigadó estjeitől kezdve eljutottam egészen Visegrádig: máig enyém egy hagyományörző, középkori játékok szervezése; nyaranta iskolás gyerekek tízezeit várjuk a megunhatatlanul gyönyörű környezetben. Évközben pedig Toncsi magyarországi cégét is én vezetem.

1976-ban megnősültem. Feleségem Éva, a Rákóczi gimnázium könyvtárosa, Bea lányom 24 éves, mostanában kezdi önálló életét, Kisévi pedig az idén lesz 18, középiskolás. A családhoz tartozik még az utca tigrise, vagyis Zsozsi, aki egy valódi hegyi keverék, leginkább valamilyen terrier össel büszkélkedhet.

– És milyen utcában található ez a tigris?

– A Királylakai úton lakunk: a 125-ben vettünk egy telket, apósi segédlettel. Néhány évtizeddel ezelőtt, itt még nem is volt út. Alul az Erdőalja volt valóban az erdő alja, a Hedvig utca és a Királylakai köz között pedig kertek voltak.. 1990-ben kezdtünk építkezni, ami tart, tulajdonképpen napjainkig, miközben a ház egy részét már fel is kellett újítani.

– E szokatlan tavaszi zsongásnak köszönhetően, hamarosan két kerékre száll?

– A leghamarosabban. Azt hiszem, második kamasz- és motoroskoromat élem. Korábban, ifjú házasként egy 125-ös MZ-et büszke tulajdonosa voltam. Am egyszer elém vágott egy taxi, én meg gyönyörű ívben beleréptem. A kocsiban ülő utast, az ablakon át, az öklömmel szabályosan leütöttem. Amikor kijöttek a mentők, nem engem, hanem őt vitték el... Így talán már érthető, hogy bár teljesen ártatlanul keveredtem a dologba, az egész tárgyaláson ellenem vallott... Úgyhogy aztán egy kis szünet következett, de most néhány éve megint elővett az örület. Két motorom is van. Velük együtt várom a tavaszt.

Rajnák László valódi óbudai, hegyi emberként ápolja az ősi hagyományt: borászkodik. A szőlőt ugyan veszi, de onnantól kezdve mindent ő csinál saját pincéjében. Autodidakta borász, termékét Királylakai gyöngyének nevezi.

Isten óvja az Egyesületet!

Sz. G.

Rajnák László

Emberről-környezetéről

Elovdadt a hó. Ilyenkor kerül felszínre a téli hónapok termése: szemét mindenütt. A házak előtt nemrég még délceg karácsonyfák kiszáradt csontvázai hevernek. A Boróka büféhez vezető turistautat széles sávban szegélyezik a színes hulladékok, hogy el ne tévedjünk. A réten műanyagzacskókat kerget a friss tavaszi szél. A védett ősgyepet a motoros egységek szántogatják hősi elszántsággal. Hiába, sokan szeretik a természetet. Legközelebb a csillaghegyi hulladéklerakóhoz megyek kirándulni, ott legalább nincsenek sokan.

A környezet állapota hű tükörképe a társadalomnak.

A természet szolgáltatja számunkra az élet alapjait – a vizet, a levegőt, a táplálékot, az energiát, az alapanyagokat és saját létünket, egészségünket is. Ezen források megóvása, megőrzése a következő nemzedékek számára a fajfenntartás legegyszerűbb követelménye. Az ember értelmezhetetlen a környezete nélkül

. Ha leigázzuk, magunkat igázzuk le. Ha kizsákmányoljuk, magunkat zsákmányoljuk ki. Ha tönkretesszük, magunkat tesszük tönkre.

A természet és az ember, nem két különálló és szembeállítható fogalom. Mindkettő egyazon összefüggő rendszer része, melyek harmonikus összhangja biztosítja az egész és a részek életminőségét. Saját magunkon is tapasztalhatjuk, hogy bármely testrészünk sérülése, károsodása az egész szervezetünkre kihat, és kedvezőtlenül befolyásolja életérzésünket. Környezetünkkel ugyanilyen szoros kapcsolatban állunk, s ha nem tanúsítunk iránta kellő gondosságot, nem csak gyermekeinkkel szemben vagyunk felelőtlenek, de saját életünket is leértékeljük.

Otthon senki sem szórja a szőnyegre a szemetet, nem motorozik a virágágyásokon. Pedig az otthon nem ér véget a bejárati ajtónál, sem pedig a kerítésnél. Ha otthon akarjuk érezni magunkat az utcán, az erdőben, a

réten, a Földön, akkor úgy is kell viselkednünk. Nem várhatjuk, hogy az egyébként is tehetetlen hatóságok majd betartatják a rendet. A szobánkat sem félelemből tesszük lakályossá, hanem belső igényességből. A valódi igényesség pedig nem hagyható az előszoba fogasán, mikor kilépünk saját rezidenciánkból.

A magántulajdon felértékelődésének nem szükségszerű velejárója a közkinccsek értékvesztése. Például a szomszédos Ausztriában – hogy messzebbre ne is menjünk, ha egy parkban vagy az utcán eldob valaki egy üres üveget vagy más hulladékot, biztos lehet benne, hogy legalább ötven rászólnak, azonnal vegye fel. Az európai kultúrához való tartozásunkat ezen a téren is erősíthetnénk. Amíg csak néhány elhivatott környezetvédő próbálja a többség által folyamatosan elcsúfított környezetünket rendbe hozni, reménytelen a küzdelem. Csak akkor számíthatunk eredményre, ha ez az arány megfordul, és az emberek többsége terjeszti ki otthonának határait.

Dr Brezovits László

Kérdezze meg gyógyszerészét ...

Újabb civilizációs ártalom.....a candidiás.

A normál bélflóra egyik olyan része szervezetünknek, amelynek talán legtöbbet ártanak a modern életviteli szokások, illetve éppen a betegségeinkre adott gyógyszerek.

A bélflóra kialakulása már a születés pillanatában megkezdődik. Az anyatejből származó difidobaktériumok előkészítik a terepet a többi baktérium számára. Anyatejes táplálás nélkül a csecsemő bélflórája nagyon hamar a felnőttek bélflórájához lesz hasonló.

A különböző rizikófaktoroktól (stressz, alkohol, cigaretta, kávé, stb.) és az immunrendszer aktivitásától függően felnőtt korra mindenképp kialakul egy, csak rá jellemző saját bélflóra.

A bélrendszer nem csak az emésztésben és a kiválasztásban, hanem az immunrendszer védekező szerepében is komoly feladatot lát el.

A természetes bélflórát könnyen ki lehet billenteni egyensúlyából, egyes törzsek túlbujáznak, mások kipusz-

tulnak. Például a gombák és a rothasztó baktériumok egyes bélszakaszban elszaporodnak.

Az egyoldalú, helytelen táplálkozás, a rossz emésztés, a környezetszennyező anyagok, egyes gyógyszerek (antibiotikumok, hormonkészítmények, szteroidok), allergiák és a tartós stressz jelentősen károsítja a normál bélflórát. A megsérült bélflóra egyik betegsége lehet a mind gyakrabban előforduló candidiás, a Candida gombák kóros elszaporodása. Mivel az immunrendszer hatásossága csökkent, a vitaminok termelése, illetve felszívódása is csökken.

A betegség idején nem összefüggő, megmagyarázhatatlan tünetekkel küszködünk.

Ha az alább felsorolt jelenségek közül minél több érint bennünket, annál inkább érdemes kivizsgáltatni magunkat. Ráadásul e betegség kitűnően gyógyítható.

Teszt: Orr vagy szemviszketés
Székrekedés

Puffadt belek

Gyakori rossz kedély

Emlékezetzavarok ok nélkül

Viszkető végbél aranyér nélkül

Nyálkahártya gyulladás orr és garat környékén

Bőrkiütések

Lerakódások a nyelven

Allergiás reakciói vannak

Élelmiszer érzékenység

Gyakori megkérdőjelezett fáradtság, alvászavar

Nőknél: Viszketési inger a szeméremajkakon

Erőteljes hüvelyi folyás

Gyakori hólyaggyulladás

Gyakori vizelet inger

Múló alhasi görcsök

Ha candida-szűrést lát meghirdetve valahol, érdemes elmenni és megcsináltatni. A lakosság nagy része szenved ebben a kórbán, anélkül, hogy tudna pontos betegségéről.

Köszegi Péterné
gyógyyszerész

Kerti dolgaink

Lehet, hogy korai lesz a rajt? Már két hete márciusi az időjárás, a napsütés erősödése, a tíz Celsius fok feletti hőmérséklet sok növényt becsapott. Már találtam hóvirágot, szabadban nyíló primulát, és nálam már virágzik a hunyor két fajtája. Remélem, egy erős lehüléssel nem fogja „hozni az átlagot” a természet. És a dolgainkról. A sok hó, az olvadás, az újra fagy az évelő ágyások töveit felemelhették. Ezeket vissza kell nyomkodni. Február közepétől,

második harmadától kezdjük metszeni. Amennyiben szőlőtövek is vannak a kertben, nézzünk meg néhány rüggyet. Az ideai fagy kárt tett, különösen a vörös fajtákban. Már az előző számban is jeleztem a lemosó permetezés fontosságát. Az ilyenkor használt olajok nem mérgezők, ha nem filmszerű bevonat létrehozásával végzik a kártevők pusztítását. Elvégezhetjük a rózsák metszését is. Alapvető követelmény, hogy a legfelül megmaradt

rüggy lehetőleg a koronából kifelé mutasson.

A kétéves virágok palántái a balkonládákba és a virágtartókba már kiültethetők. A korai virágzású cserjék már a lakásban, vázában kinyílnak. A tél, ha még visszaköszön, gondoljunk eddig etetett madarainkra.

Szép időt és jó munkakezdést kíván:

Ort János
kertész

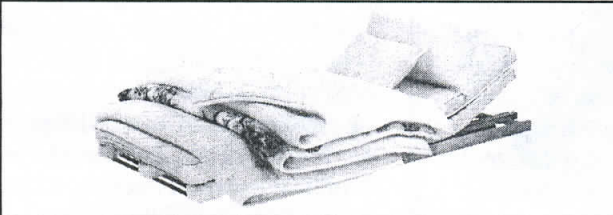
-20%

DEMKO FEDER®
BIOPROGRAM

Gyapjűvásár

Február 11. – Március 4.

Minden Demko gyapjű termékre:
takarók, párnák, mágnesbetétes derékaljak, gyermek és bébi gyapjű-takarók, hálózsákok, mellények, gyapjűjátékok, valamint: ágyneműhuzatokra (pamut, damaszt, krepp) most 20% kedvezményt adunk*.

* A készlet erejéig

1024 Margit krt 29/a Tel.: 212-4408
www.demko.hu

Metszés, lemosó permetezés

*
Tavaszi kerttakarítás
*

ORT – KERT
250-6151
Hegyi referencia kertek!

KÁMÁN MAGASÉPÍTŐ ÉS KER. KFT.
ABLAKRENDSZER

NK KÖMERLING
ÚJ, 3-5-7 KAMRÁS PROFIL

Német profilú műanyag nyílászárók
Bemutatóterem:
Budapest III. ker. Erdőalja út 45.
Tel.: 250-4795, Fax: 454-1087

HypoxiTrainer®

CELLULITISZ ELLEN A LEGHATÁSOSABB TERÁPIA,
mely a combok és a fenék zsírelégetésére koncentrálnak.
10-12 kezelés után (6-8 hét) 1 nadrágméret csökkenés!!!

ZSÍRÉGETŐ TRÉNING + ALACSONNYOMÁS-TERÁPIA
egyidőben és együttesen fejlik ki hatásukat a problémás területekre.

Az alacsony nyomás hatása élénkíti a szövetek vérkeringését, ezzel a legmakacsabb zsír is aktiválódik, és javul a salakanyagok és a szöveti folyadék elszállítása. Ezzel egyidőben a zsírégetőtréning következtében az aktivált zsír azonnal és visszafordíthatatlanul az izmokban elég.

Kiegészítés képpen kínáljuk Önöknek:

- Biofogászat (szakszerű amalgám eltávolítás, fémkivezetés)
- Allergiateszt, Candida diéta
- Egyedi, személyre szabott diéta beállítása
- Biorezonancia terápia
- Kineziológia
- Színakupunktúra
- Virágoterápia (Bach, kaliforniai, ausztráliai)

Bejelentkezés, információ: 06 1 240-5732
A hirdetés felmutatója 10% kedvezményben részesül!

Toll-Hegy

Hmm...

A minap hallottam egy kvízt a TV-ben, amiben az egyik telefonos játékosnak azt a kérdést tették fel, hogy hány évenként van szökőév. A tinédzser lány találgatott: 5? Vagy 3? (De lehet, hogy félreértette és az amerikai elnök-választásra vonatkoztatta a kérdést.) Megdöbbenem ezen a tudatlanságon. Lehet, hogy azt sem tudja, melyik hó-nap hány napból áll?

Elképzeltem, amint egyszer majd február 30-ra állít ki egy számlát, és emiatt meggyűlik a baja az Apeh-hel. Vagy egy fontos üzleti tárgyalásra február 30-án megy el... de a partner nem lesz ott. Vagy randit beszél meg ezen dátumra, de élete végéig pártában marad...

Nem nagy ügy. Alapjában véve anélkül is lehet élni, hogy valaki ezt tudná. Csak kérdés, érdemes-e...

Február

A hónap neve a latin Februarius szóból ered. Februa engesztelőt jelent, Mars isten anyjának, Junónak volt egyik mellékneve. A február már az antik Rómában is a testi-lelki megtisztulás (purgálás) időszakának számított az év végi és januári dínom-dánomok után, a keresztény időkben pedig a böjt első hava lett (nagyböjt kezdete). A hónap régi magyar neve is erre utal: Böjtelő hava. Mivel a Nap ebben az időszakban (február 21.-március 20.) a Halak jegyében jár, Halak havának is nevezték.

Sok ünnepnap és jelkép is kötődik e hónaphoz, a teljesség igénye nélkül álljon itt néhány ezek közül:

Február 2-án van többek között **Gyertyaszentelő Boldogasszony** napja. A régi rómaiaknál tavaszkezdő nap volt, ekkor nagy ünnepséget rendeztek, a lupercaliát. Plútótól, a sötétség istenétől elrabolt gabonaisten-nő, Ceres keresésére indultak a gyertyás - fáklyás körmenettel. (Ugyanakkor Mária megtisztulása és a gyermek Jézus jeruzsálemi templom-ban való bemutatása is erre a napra esik.)

Február 3.-hoz, Balázs napjához két legendakör is kötődik. Az egyik szerint Balázs püspök, aki a torokfájósok, a kikiáltók és az énekesek védőszentje, egyszer egy kisgyermek életét

mentette meg, akinek a torkán akadt egy halszájka. Amikor a diftéria sorra szedte áldozatait a gyerekek körében, a katolikus és görög vallású anyák Szent Balázshoz fordultak segítségért. Elvitték a templomba a beteg gyereket, akinek torkához a pap két keresztbe tett vagy Y alakban hajlított és összekötött gyertyát tartott, miközben a balázsáldás szavait mormolta. Ez volt a **balázsolás**.

A másik legenda szerint a püspök a farkastól visszaszerezte egy asszony disznáját, amiből neki is jutott. Jelképesen a szegény diákok Balázs napján végigjárták a házakat és adományokat gyűjtöttek, vagy a disznótorok maradékát kérték el, hiszen az „Balázst illeti”. Ezt a szokást hívják **balázsjárásnak**.

A **medve** is február elején jön elő a barlangjából és a hiedelem szerint, ha meglátja az árnyékát, visszabújik, és hosszú télre számíthatunk. (Erre idén -- ezek szerint -- reális esélyünk van.)

A medvekultusz oly régi, hogy nyomai egészen a jégkorszak elejéig vezethetők vissza. A medvebőrbe bújt hősök, a Nagy Medve csillagkép, a Farkasúzó ünnep, a böjti szelek, a medveisten (Torkos), a Göncölszekér mind-mind a medvekultusz jelképei.

A **farsangi karneválok** ideje szintén február. Az ünnepkört záró három nap: farsangvasárnap, farsanghétfő és hús-hagyó kedd. A karnevál szó az olasz carnem levare, vagyis „húst elhagyni” kifejezésből származik, amit tréfásan a nép így mondott: „Carne, vale!”, azaz „Hús, ég veled!” Február 14-én ünnepeljük Bálint napját (**Valentin nap**). Hogy igazából mi az eredete és ki áll mögötte, arról sok mende-monda járja, így nem egyszerű rá a felelet.

Szent Valentin emlékére neve napján világszerte megajándékozzák szeretteiket az emberek. Valentin kultusza a II. századra vezethető vissza. A legelterjedtebb történet szerint Valentint bebörtönözték, mert megtagadta a pogány istenek imádatát. II. Claudius börtönében sýnylődött, miközben barátságot kötött a börtönőr vak lányával, akinek vissza is adta a látását, imájával. 270. február 14-én, kivégzése előtt üzenetet küldött a lánynak: "A Te Valentinod."

Latin

A latin holt nyelv, vélik sokan. Akkor miért foglalkozunk vele?! Ma sehol nem beszélnek latinul a világon, latinul nem lehet kommunikálni, nem jelenik meg latin nyelvű újság, nincs latin TV adó, film, semmi. De valóban holt nyelv? Nem találkozunk-e léptenyomon (többé-kevésbé közkeletű) latin kifejezésekkel, szólásokkal, elnevezésekkel? És mi van a többi nyelvvel? Számtalan idegen szó is a latinból ered. Hát ezért... Higgyétek el, szoktam mondani a gyerekeimnek: a tudás örömét semmi nem pótolhatja.

ab ovo – a tojástól – vagyis kezdettől fogva, a legelejétől kezdve. A kifejezés az „ab ovo usque ad mala” szólás rövidített formája, mely szó szerint azt jelenti: „a tojástól az almáig”, azaz az elejétől a végéig. A régi rómaiak ugyanis nagy lakomákat csaptak, melyek első fogása a tojás volt és gyümölcscsel (pl. almával) zárták azokat.

Golda Meir:

„Egyébként jutott már eszükbe, hogy ha Mózes nem balra, hanem jobbra fordul, akkor most miénk az olaj és az araboké a homok?”

„By the way, did you ever realise that if Moses would have turned right instead of left, we'd have had the oil, and the Arabs would have had the sand?”

Tükröm, tükröm...

Hiába. Már ez sem az igazi. Mindennek romlik a színvonala. Ennek is. A tükörnek.

Hol közelebb megyek hozzá, hol távolodom. Próbálgatom különböző szögekből. Változtatom a fényt, hátha azzal van a baj. Változtatom a tükröt. De nem. Bármit is csinállok, torzít.

Régebben ragyogó, éles tükörképet adott. Most kissé szürke, sápatag, homályos a kép. Ha pedig az egész alakot nézem, akkor közepén, úgy térdtől fölfelé egészen a köldökvonalaig a tükör teljesen torz képet mutat.

Mi történt? Érthetetlen. Mindössze 15-20 év telt el és nem tudnak már egy normális tükröt gyártani? Hova lettek a valóságot hüén ábrázoló,

szép míves munkák?

Kényszeredetten állapítom meg, hogy a tükrögyártás minősége a mélypon-
ton van. Félek, hogy ennél már csak
mélyebbre sülyedhet.

Egyébként 46 éves vagyok. És nő.

Jut eszembe...

Nem tudtok egy jó tükröst?

JéTéJé

A védett Tokaji

A Tokaji bor nem csak nemzeti
jelképünk, de - divatos szóval élve -
imázshordozónk is. Egyedisége miatt
nem véletlen, ha ezt a borkülönleges-
séget sokan megpróbálták és megpró-
bálják ma is hamisítani szerte a világ-
ban.

Kezdjük talán a szlovákokkal, s
közben rátérünk arra is, mit jelent a
borász társadalom számára a hamisít-
ás.

A múlt század elején - 1908-ban -
megjelent bortörvényünk pontosan
körülhatárolta a hazai borvidékeket,
benne Tokaj-Hegyalját. Leszabályoz-
ták a termesztést, s zárt borvidékként
óvták-védtek tisztaságát. A történelem
- s a nagypolitika - egy baljós húzásá-
val szétszakította a termőhelyet. A
mai Szlovákia területére került két
település összesen 90 hektárnyi szőlő-
vel. Az évek teltek, s a szocializmus-
ban - baráti gesztusként - kormánykö-
zi rendeletben szabályozva felvásárol-
hattuk a szlovák alapanyagot. Ennek
köszönhetően egységesen jelent meg a
hazai és nemzetközi piacon a Tokaji.
Az üzlet túl jónak sikerült északi
szomszédainknak, így rövid időn belül
öt település több száz hektárja képezte
alku tárgyát. A barátság nevében ezt is
lenyeltük, illetve felvásároltuk.

Az igazi probléma a "Birodalom"
felbomlásával, a piacgazdaság első
csíráinak megjelenésével kezdődött. A
több évtizedes elzártág elfelejtette a
Tokajit nyugaton, s csalódottan kellett
tudomásul vennünk, hogy a "Tokaji
világhírű hazánkban". Ráadásul nem
volt a háttérben senki, aki a zsebébe
nyúlt volna, hogy leszurkolja a szlo-
vákoknak a szőlőpénzt.

A gondok ott folytatódtak, amikor
északi barátaink elkezdtek bort készí-
teni, mivel nem fogadták el a Tokajira
vonatkozó szigorú szabályokat.
Ugyanis hamisított bor fogalma alatt
nem csak azt értjük, mely nem szőlő-

ből készült vagy vízzel, illetve egyéb
anyaggal hígítják, hanem azt is, me-
lyet valamely jó márkanév alatt hoz-
nak forgalomba s annak minőségét
meg sem közelíti.

Miközben a magyar Tokajik -
méltnán - sorra nyerték, s nyerik a nagy
nemzetközi borversenyeket vissza-
szerezvén ezzel a régi hírnevet, a
fogyasztók kétféle borral találkozhat-
nak a piacon. A gyenge minőségű
szlovák Tokaji nem csak konkurense a
hazainak, de komoly piacromboló
hatása is van. Érdekes megjegyezni
azt is, milyen nagyvonalúan kezelik a
szlovákok az általuk kiadott prospek-
tusokon a határokat. Csak pontos
történelmi és földrajzi ismeretekkel
rendelkezők tudják eldönteni térképük
alapján, hogy Tokaj település például
nem tót falu.

A tárgyalások folynak, bár nagyon
is egyoldalúan. Javaslatainkat - me-
lyek nem a boráskodásuk megszü-
ntetésére, hanem a szigorúbb szabályok
betartására vonatkoznak - rendre visz-
szautasítják. Az egyetlen ennek eldön-
tésére hivatott szervezet, az OIV
(Nemzetközi Szőlészeti és Borászati
Hivatal) ugyan mellettünk áll, viszont
határozatainak elfogadása önkéntes
alapon zajlik, így a szlovákokra köte-
lező jelleggel nem hat.

Mielőtt nagyon lehúznánk a ke-
resztvizet a szlovákokról, el kell mon-
dani, hogy a hamis tokaji borokat
világszerte forgalmazzák. Francia-
országban arra hivatkoznak, hogy
1565 tavaszán báró Lazarus de
Schwendí a törököktől elfoglalta To-
kajt és Szerencset és itt ismerte meg a
fenséges Tokajit. Távozásakor jó
néhány szekérnyi tokaji vesszőt vitt
magával Elzászba. Ez szolgál alapul a
Tocai Pinot gris és a Tokay d'Alsace
forgalmazására. Kaliforniába pedig a
magyar származású Haraszty Ágoston

sonomai szőlőbirtokára Xantus János
vitt ki 1857-ben tokaji vesszőket.

Csak példaként hadd hozzak ide a
világ különböző részein megjelenő
hamis tokaji borfajtákat: Ausralian
Tokay, Carnet Tokay, Israel Tokay,
Tokajec Tokaj, California Tokay,
Canadian Tokaj, Flurlinger Tokayer,
Tokaj Juzsnoberezsnyij, Tocai
Friulano, Tokajenske vino...

A borhamisítás a bor történetével
egyidős, amit mindig is keményen
büntettek. Ékirásos táblák adják tud-
tunkra, hogy Arbitach babiloni vezér
lemészároltatta a hadisarcot hozókat,
mert a hadisákmányban vizezett bort
hoztak. Hadrianus római császár
lakatlan szigetre száműzte a
borhamisítókat. Rómában a
borhamisítókat nyilvánosan
megvesszőzték, a hamisított bort
elkobozták, az amforákat összetörték.

A középkorban nyilvános meg-
vesszőzés, deresre húzás, pellengérré
állítás, vízbe mártogatás, tüzes vassal
arcon bélyegzés, pénzbüntetés, va-
gyonelkobzás volt a borhamisító bére.
Ausztriában - Speyert - a XVIII. szá-
zadban fedeles kosárba zártan, rúd
segítségével egy tóba mártogatták. Az
1722-ben megjelent porosz rendelet
szerint a borhamisító házát "borhami-
sító" feliratú táblával jelölték meg.

S mi volt nálunk? A múlt század
első felében nem csak pénzbüntetésre,
a hamis bor megsemmisítésére, a
borászat, a kimérés bezárására ítélték
a hamisítót. "A hatóság elrendelheti az
ítéletnek a hírlapokban való közzété-
telét, vagyis kinyomtatását is. Ennek a
költségeit is az elítélt tartozik megfi-
zetni, sőt az ítélet hírlapi közzététele-
ből az így felmerülő költségeknél is
nagyobb kára lehet az elítéltnak a
miatt, hogy a közönség előtt le lesz
leplezve és a vevők el fognak fordulni
tőle."(1908.évi XLVII. T.-CZ.)

Mai Bortörvényünk is szigorúan
szankcionálja a hamisítást. Az eljárá-
sok nem olyan nyilvánosak, mint
régebben, a büntetések sem köztudot-
tak a nagyközönség előtt. Célja in-
kább a tiszta borászat, borkultúra
védelme, s mint tudjuk, annyit ér,
amennyit betartanak vagy betartanak
belőle.

Viniczai

Így élünk mi

Túlélési stratégiák kezdőknek és haladóknak

Paradox egy világban élünk! Persze, mondhatná akárki, minden kornak megvoltak az ellentmondásai. És ez így igaz. De ez a mai...

Mert ugye sohasem volt ennyi „időkímélő” gépezetünk és ilyen kevés időnk! Talán sosem volt ennyi pénzünk, de biztos, hogy nem volt ennyi rezsink. Sosem kerültünk még kapcsolatba ennyi emberrel, és talán sosem volt ilyen kevés időnk, energiánk a kapcsolatok ápolására. Régen nem tudtunk ilyen sokat a stressz, a környezetszennyezés, a vegyi terhelés, a helytelen életmód ártalmairól, bár nem is volt rá szükségünk. Hiszen most nem tudjuk kikerülni azokat.

És mégis, mégis... Mégiscsak élünk, örülünk, szeretünk, gyermekeket nevelünk, fejlesztünk és fejlődünk, egy szóval helytállunk. Birtokunkban a Tudás, a túlélési stratégiái. Mindenkinél van egy-két morzsa, szelet, rész belőle. Talán ha összeadnánk. Mindenkinek vannak trükkjei, ötletei, mindenki ismer valakit, aki remekül kitalált valamit, vagy csodálatosan tesz valamit. Ezennel felkérem tisztelt hegylakó és olvasó társaimat, osszák meg stratégiájukat, ötleteiket, módszereiket egymással, azaz velünk, segítségül, okulásul. Indításképpen, és sokkal inkább szórakoztatásul, sem mint tanulságul következék:

Egy háromgyerekes dolgozó nő tévelygései

Nem is tudom, honnan bennem ez a nagy megfelelési kényszer. Kicsiny gyermekkoromra visszaemlékezve szüleim feltétlen, meleg szeretetét bírtam. Már egyetemi éveim alatt is, a vizsgákra készülve, a 98%-os felkészültséget bukásra érdemesnek tartottam, és ennek megfelelő gyomorgörccsel jutalmaztam magam. Persze – óh, boldog, felelőtlen ifjúság! – az úgynevezett szorgalmi időszak nem a szorgalomról szólt, inkább vigalmi időszaknak nevezhetjük volna. Ennek árát persze a vizsgaidőszakban újabb gyomorszorongatásokkal fizettem meg.

Aztán következett a nagybetűs Élet, melybe a tökéletessé válás szándékával léptem. Nobel díj, csodálatos családi élet, sok gyermek, anyagi jólét, mind belefért a jövőképembe. Mindennek középontjában a nagy ÉN, aki minden szerepében tökéleteset nyújt. Idealista voltam? Melyik fiatal nem az? De feltétlenül sokkal-sokkal naivabb voltam az átlagosnál.

Férjhez menvén úgy képzeltem a családi életet, mint arany színű mézbe ágyazott tökéletes harmóniát. Talán csak az volt a tervezettől eltérő, hogy kevés pénzzel önerős építkezésbe kezdve, a szakmai előmenetelen fontossága egy-két évre háttérbe szorult. Ugyanis téglát hordva, maltert keverve nem lehet szakirodalmat olvasni. Akkor még nem tudtam, hogy egy építkezés életfogytiglan tart...Az első gyermekem csoda, hogy túlélte tökéletes anyává válási törekvéseimet! Minden szakirodalmat elolvastam, mindent

a legszigorúbb előírásoknak megfelelően tettem. Nem hittem az anyai ösztön létében, s nem tudtam, hogy vannak dolgok, amiket nem lehet szigorúan logikai alapon levezetni. Pedig csak ki kellett volna nézni a könyvek mögül, és megpróbálni kommunikálni a kis cse-

csemővel, sok átsírt percet spórolhattam volna meg magunknak.

A második gyermek már a félig kész lakásba költözésünk után érkezett. Az egyik kicsi – másik pici gyermek mellett egy beüzemeletlen, folyton szaladó háztartásban, gyakorlatlan háziasszonyként, a folytonos alváshiány és az örökké száradó pelenkák között érte önbecsülésemet az első igazi pofon. De akkor még hittem, hogy majd idővel felnövök a feladathoz. Szerencsére

olyan munka-helyet találtam, mely szakmai kihívást ugyan nem jelentett, de sok szabad-időm jutott a családra. Hiszen fiatal vagyok még – gondoltam akkor, – lesz még rá időm.

A sors váratlanul harmadik gyermekkel ajándékozott meg, s én boldogan merültem el az anyaság kései örömeiben, s szinte nagymamái bölcsesség birtokában hittem magam. Egy év otthonlét után büszkén utasítottam vissza egy állásajánlatot, mely szakmai szempontból csábító kihívást jelentett. Két év után már magam kerestem munkát. Mondhatnám, a Nobel-díj... De valójában az adta az utolsó lökést, amikor középső gyermekem méltatlankodva rekla-mált, mert nem volt kivasalva a kedvenc inge. Nehezen viseltem azt a folytonos sikerélmény-hiányt, amit a háztartás vezetése jelentett. Először is nagyon messze álltam a kívánt tökéletességtől. Ha mégis jól sikerült valami, azt mindenki természetesen, említésre méltatlannak tartotta. Bezzeg, ha valami hibádzott, azon évekig neveltünk – én kevésbé.

Mikor dolgozni kezdtem, összeomlott minden. Nem hittem volna addig, hogy én tanulok a gyerekek helyett, hogy semmi sem megy rendesen, ha nem csinálom, hogy munka után nem édes a pihenés, mert lelkiismeretfurdalással terhes. A család hangulata is igen messze állt a „mézbe ágyazottól”. Hol a testvérek ölték egymást, hol a szülők morgolódtak egymással vagy a gyerekekkel. S egyáltalában semmi sem lett olyan, mint az ideális.

Mit tehettem? Leszámoltam! Mivel? Szinte mindennel...

Elsősorban az önmagamhoz fűződő illúzióimmal. Rájöttem, hogy már nem akarok szép lenni, nem akarok okos lenni, nem akarok tökéletes lenni. Csak LENNI! Ez elég program egy életre, nem? Ja, és boldog! Hiszen eddigi programomból hiányzott a jelen boldogsága. Mindig azt hittem, hogy majd... Majd, ha felépül a házunk, boldogan élhetünk. De soha nem épül fel. Életünket folyamatosan építjük, nincsenek biztos események, melyek után boldogan élhetünk, amíg meg nem halunk. Most kell boldognak lenni, ebben az átmeneti állapotban, ami egyébként a születéstől a halálig tart.

Semmi sem túl fontos! Minden probléma megoldódik, ha nem is magától, de egy még nagyobb probléma felbukkanásától feltétlenül. S ha belemerülünk problémáinkba, meg is kapjuk a sorstól. Szürke hétköznapijaink bányájából magunknak kell kikaparnunk saját boldogságunk apró köveit és felépítenünk belőle, de nem görcsös akarással, hanem sok-sok humorral, megértéssel és megbocsátással, még önmagunk iránt is.

S most még azt is megbocsátom magamnak, hogy nem is erről akartam írni!

Cseresznyák Veronika

KONYHA ÉS VIDÉKE

Február van. Még messze a tél vége. Ha tisztelni akarjuk a hagyományokat, amelyeket az ésszerűség és a gazdaságosság alakított ki évszázadokon keresztül, akkor mostanában sült, főtt tészta és szárazfőzelékféléket kell ennünk. Farsang lévén sok hússal, vaddal.

Ne erőltessük a paradicsomot, zöldpaprikát, uborkát és a fejes salátát. Ezeket hagyjuk tavasz elejére és végére. Így érhetjük el, hogy akkor igazi nagy gyönyörűséget szereznek majd. Ne engedjük, hogy pusztán azért, mert ma már minden kapható az év bármely napján, felrúgjuk a hagyományokat. Ezzel a változás, az örökös megújulás élményétől fosztanánk meg magunkat.

Vágjunk a közepébe!

Zöldséges pirított tészta kínai módra.

Vágjunk sárgarépat, petrezselyemgyökeret, zellert gyufaszálnyira. Forrósítsunk olajat, dobjunk bele durvára tört borsot és szézámogot. Pirítsuk meg. Dobjunk rá a zöldségeket és pirítsuk együtt. Öntsünk rá kevés szójamártást és száraz fehérbort. Pároljuk így megfelelőre.

Közben főzzünk tíz centisre tördelt spagettit, nem túl puhára. Csepegtesük le és olajsütőben (fritőz) süssük szép sárga ropogósra. Keverjük össze a tészta a zöldségekkel és kevés fehérbor hozzáadásával pároljuk még két-három percig. Akkor jó, ha a tészta kissé felpuhul, de mégis ropogós marad. Ha csípősen szeretjük, hintsük meg chilivel. Gazdagíthatjuk csíkokra vágott, főtt csirkehússal.

Metélt palacsinta édes-savanyú mártással.

Süssünk szokásos módon palacsintát. Daráljunk le tetszőleges mennyiségű gépsonkát. Vágjuk fel a palacsintákat, még forrón, 1,5 x 6 cm-es metéltre és keverjük össze. Öntsünk rá édes-savanyú mártást. Az édes-savanyú mártást legjobb, ha készen vesszük. (Már csak azért is, mert most nincs kedvem leírni a receptjét.)

Készíthetjük úgy is, hogy a darált sonkát a palacsintatészta keverjük, és úgy sütjük ki.

Metélt sárgarépával és mézzel

Melegítsünk fel négy evőkanál mézet, keverjük el benne egy evőkanál szójamártást és két teáskanál őrölt gyömbért. Adjunk hozzá 25 dkg frissen reszelt sárgarépat, és gyenge tűzön forgassuk két-három percig. Három csésze főtt szójával, rizzsel vagy búzátésztaival keverjük össze és forró sütőben, jól melegítsük át. Hintsük meg friss petrezselyemmel.

Makréla szézámolajjal

Személyenként egy-egy 25 dkg-os makrelát vegyünk. Megtisztítás után irdaljuk be keresztirányba, hogy 3x3 cm-es hálót mutasson. Sózzuk és borsozzuk. Öntözzük meg rizsborral vagy más száraz fehérrel. Forgassuk lisztbe és süssük ki olívaolajban. Tegyük tálra. Borítsuk be újhagyma karikákkal, és felforrósított szézámolajjal locsoljuk meg.

Mikor mindezeket leírtam, elindultam a kézirattal és egy palack 1999-es

Szeremley Huba-féle Szürkebaráttal nagy kritikusomhoz és atyai jó barátomhoz, hogy begyűjtssem bölcs korholásait.

*

A zenetudományok professzora, mikor elolvasta a recepteket, a következőket mondá. (Bocsánat a korszerűtlen „mondá”-ért, de az Ő stílusa mindig ilyeneket hoz ki belőlem.)

– Kedves barátom! Általában nem lelkesedem az írásaiért, de ma különös örömmel tölt el, hogy a kínai konyháról ír, mint ahogy mindig is nagy szeretettel olvasom az immár tizen-nyolc évvel ezelőtt megjelent könyvét. Külön öröm számomra, hogy rokonságot vél felfedezni a magyar és a kínai konyha között. Mostani stúdiómáim is igazolni látszanak a magyarság sokkal távolabbi és régebbi származását, mint azt a megkövesedett finnugristáink állítják. Az idegenszívű Habsburgok erőszakolták ránk „tudósaikon” keresztül ezt az egész marhaságot. Mindenáron bizonyítandó a magyarság kisebbségét, hatalmi céljaik érdekében. Finn, meg magyar, meg aki röptében „kapja” el a beszózott halat (Löwy Árpád után, szabadon/, akiket pedig a besenyők csak úgy üldözgettek mérföldeken keresztül. Nem, barátocskám, a magyarság sokkal régebben él itt a Kárpát medencében, mint azt ma is sokan állítják. Még írni sem tudtak a mai „nagy” népek, amikor nekünk már saját rovásírásunk volt, amit ma székely rovásírásnak hívnak. Jogosan, mert ők őrizték meg hősiesen.

Grover S. Krantz amerikai antropológus professzor 1988-ban megjelent művében írja, hogy a magyar a legrégebbi, már az átmeneti kőkorszakban kialakult nyelv Európában. Kína legnyugatibb tartományában élő ujgurok ma is ismerik a pörköltet és a gulyást, a lebbencset. A genetikai kapcsolat kimutatott.

– Ezt írja meg barátocskám! A receptjei úgysem érdekelnek már senkit. Töltsön egy pohár bort! Az audienciának mára vége.

Pirchala István

Programajánló

Fotókiállítás: Eladó e táj?

2002. február 2-án különös hangulatú fotókiállítás nyílt meg a budai erdők szélén, a Budakeszi út 91.-ben. Az Erdészeti Információs Központ és a WWF Magyarország *Eladó e táj?* című kiállítása egyszerre gyönyörködtet és elborzaszt, elringat és felkavar.

A János, legyen fenn a János-hegyen című fotóalbum-kutató pályázat október végén jelent meg a napilapokban és budapesti kerületi újságokban. A kiírók arra számítottak, hogy a családi fotóalbumokban sok olyan kép lapul, amely azon túl, hogy megható családi emlék, a régi Budapest erdeiről, parkjairól és patakjairól is sokat elárul. A beérkezett képek nem okoztak csalódást. Sőt! ... A több ezer felvétel közül kiválasztott legjobb száz most az erdei kiállító terem falaira került.

Milyen volt a Rákos-patak partja Zuglóban 1930-ban? Milyenek látszott a Pasarét az Istenhegyi útról 1944-ben? Milyenek látták Nagykovácsit a nagy-szénási turistaház építői 1926-ban? Mindez kirajzolódik a hangulatos kiránduló, basasétáltató, szánkózó képek háttérében. A régi képek egy részének helyszínén az elmúlt hetekben új felvételek készültek. Érdeemes tanulmányozni a különbséget!

A kiállítás címe alapján azt gondolhatnánk, hogy mindenhol csak pusztuló növényzetről, terjeszkedő településekről tanúskodnak a képek. Kétségtelenül többségben vannak az ilyen

felvételek. Ám bármilyen hihetetlen, a képek között akadnak olyanok is, amelyek azt mutatják, hogy egy-egy budapesti terület zöldebb, mint valaha.

A rendezők remélik, hogy a kiállítással a fényképalbum-kutatás nem fejeződik be, talán lesz, aki éppen most kap kedvet, hogy közkinccsé tegye családi természetfotóit. Sokan ma is ugyanúgy kötődnek a Buda környéki erdőkhöz, mint a húszas évek fotóin látható bakancsos turisták. Eladó e táj? A WWF Budai-hegység programja ezzel a kiállítással is szeretné felhívni a figyelmet a zöldterületek gyors fogyatkozására, a jelenleginél lényegesen hatékonyabb szabályozás szükségességére

A kiállítás 2002. március 10-ig hétköznap 8.00-15.30-ig, hétfőig 9.00-17.00-ig látogatható.

A legszebb képek megtekinthetők az interneten is, a www.wwf.hu címen (WWF Fotógaléria)

MEGHÍVÓ

Értesítjük rokonainkat, barátainkat, és minden érdeklődőt
Hogy 2002. február 13-án 12-kor

Dr. Kádár Péter szeredi **Ambrus Noémi**
„Elhagyott házak, elhagyott tárgyak, Kádár Noémi
elhagyott emberek.” textilképeinek
c. foto sorozatának **KIÁLLÍTÁSÁT**

Bálványos Huba grafikus művész, tanszékvezető tanár nyitja meg az ELTE Tanító Óvóképző Főiskolai Kar 2. emeleti aulájában

A kiállítás három hétig látogatható a Főiskola nyitvatartása szerint
Cím: Budapest XII. ker. Kiss János altábornagy u. 40. tel.: 487-8100

A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola hírei

A félév zárása, a bizonyítványok kiosztása január 31-én megtörtént, és egy pénteki szabad nappal meghosszabbított hétvége után a második félév is elkezdődött. Sok sikert kívánunk iskolánk tanulóinak és tanárainak az új időszakra!
(Még mindig) aktuális hírek:

Az iskola pályázaton megközelítőleg 600 ezer forintnak megfelelő Eurot nyert külföldi iskolákkal való kapcsolattartás finanszírozására. Gyermekünk olasz, portugál, bolgár és lengyel tanulókkal vehetik fel a kapcsolatot.

A február 11-15. között megtartandó EURO hét ideje alatt értékeljük a gyermekek szereplését, a vetélkedőn elért eredményeiket. A három legjobb tanuló olaszországi utazást nyer. Emlékeztetőül az EURO hét programja:

Hétfő – álarok készítése

Kedd – Euro bankjegyek és érmék készítése

Szerda – vetélkedők különböző csoportokban

Csütörtök – bolhapiac, ahol a saját készítésű pénzzel fizethetnek a gyerekek

Péntek – farsang, melyen a különböző európai népek viselete, játéka, dalai, táncai elevenednek meg

Alig kezdődött el a második félév, az iskola máris készül a tanulmányait szeptemberben kezdő kicsinyek fogadására. Március 8-án 17 órai kezdettel szülői fórumot tartunk a leendő elsősök szüleinek tájékoztatására, melyre szeretettel várjuk az érdeklődőket.

Kérjük, szenteljenek egy kis figyelmet iskolánk „Küldetésnyilatkozatának”.

„Jót s jól! Ebben áll a nagy titok.”

(Kazinczy Ferenc)

KÜLDETÉSNYILATKOZAT

„Kis iskolánk” minden gyermek számára jó hagyományokra épülő szellemiségével megfelelő alapismereteket nyújt a továbbtanuláshoz, példát az igazi értékek, az egyetemes emberi tulajdonságok, helyes magatartásformák elsajátítására és gyakoroltatására. Nyolc év alatt lehetőséget ad a tudás megszerzésére, mely erőforrása az önálló gondolkodásnak, az értékteremtésnek, az erkölcsi helytállásnak, a magyarság és az emberiség iránti felelősségérzetnek.

Arra törekszünk, hogy a velünk kapcsolatban állókkal együttgondolkodva, az elvárásokhoz igazodva minden gyermek megkapja a lehetőséget az önmegvalósításhoz, képességei és készségei fejlesztéséhez nyugodt, biztonságos körülmények között.

Hisszük, hogy felelősséggel átgondolt, gyermekszertelen alapuló, a gyermeki jogokat tiszteletben tartó, gyermekközpontú alapelvekre épülő pedagógiai programunk megvalósítása minden résztvevő megaláztatására történik.

„CUM DEO PRO PATRIA ET LIBERTATE!”

II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola
Nevelőtestülete

A tolókcocsis Pista

Ez a történet abból az időből való, amikor Budapesten még nem létezett távfűtés. A főváros különböző pontjain még nem álltak hőrihorgas kéményű, hatalmas hőerőművek. Központi fűtés is csak a nagyobb intézményekben és a jobb lakóházakban működött – kazánházak segítségével.

Akkoriban mind a lakó-, mind a középületeket hagyományos tüzelőanyaggal, azaz fával, szénrel, koksszal vagy brikettel fűtötték. A tüzelőanyagot vagy központi telepekről, vagy szénkereskedőktől lehetett megrendelni, megvásárolni. A kiskereskedők árúját általában a „trógerek” szállították házhoz, az úgynevezett „tróglin”, vagyis kétkerekű platóskocsijukon. A „trógli” egy kicsit hasonlított a kelet-ázsiai riksakulik kézi vontatású, kerekes hordszékéhez, azzal a különbséggel, hogy hordszék helyett deszkaplátó ült a tengelyen, ember helyett pedig tüzelőt szállítottak rajta.

Vogel Pista bácsi is gazdája és üzemeltetője volt egy „tróglinak” – több óbudai szénkereskedő trógereként. Hajlott hátú, horgas orrú, mindig kicsit borostás és pityókás alakja most is előttem van, ahogy nap mint nap szorgalmasan hordja szét az óbudai házakba a téli időkben meleget adó tüzelőt. Vogel bácsit mindenki ismerte a Flórián tér és a Kolossy tér közti városrészben, és azt is tudta róla mindenki, hogy egy másik kézikocsi üzemeltetésében is érdekelt. A másik kocsi háromkerekű volt, és Vogel bácsi nyomorék fia ült benne szinte egész nap. A mozgássérült-kocsit kézi pedállal lehetett hajtani egy biciklilánc-áttétel segítségével, ami a pedált kötötte össze az egyik hátsó kerékkel. A rúd kormány hasonlított avitorlás hajók kormány szerkezetére, és a szabadon maradt másik kézzel kellett működtetni. A rúd kormányt az első kerék fölé szerelték.

A két hátsó kerék által közrefogott ülésen ült ifjabb Vogel István, a tolókcocsis Pista. A mozgáshiánytól és valamiféle hormonbetegségtől elhízott férfi harminc év körüli lehetett. Rövidre nyírt fegyencfrizurája, kidülledt, vizenyős szeme, lefityedő, alig érthető szavakat nyögő ajka nem volt kellemes látvány. Vogel Pista

bácsi – amikor éppen nem a tróglit húzta – a fia kocsiját tolt a környék utcáiban, vagy néha-néha a Dunaparton. Az utolsó nyári hónapokban, amikor a gondos háziaszszonyok már a télre gondoltak, Vogel bácsi egyre kevesebb időt szakíthatott a fiára, mert a tüzelőt kellett mind gyakrabban trógerolnia. A tolókcocsit és a benne helyet foglaló Pista tologatását ilyenkor mi, kiskamasz fiúk vállaltuk magunkra.

Ne gondolják, kedves olvasók, hogy valamiféle jótékony irgalmasság vezérelt minket. Nem. Tolókcocsis Pista kocsiját tolni az utcákon egyfajta rangot kölcsönzött annak, aki tolt. A többi fiú elismerően – és részben irigykedve – tekintett közülünk arra, akinek sikerült megkaparintania a tolókcocsi háttámláján levő rudat, és ezzel a kocsitolás jogát is.

Valamiféle önmagát gyötrő kisfiús elszántsággal toltuk a kocsit, pedig a Pistából áradó mosdatlanság- és vizeletszag csavarta az orrunkat. Folyadék-anyagcseréjét Pista sajátos módon oldotta meg. A kocsi ülése alatt két üveget tartott. A szűkebb szájából itta a vizet, (input), a szélesebb szájába ürített (output). Az utóbbit időnként a járda melletti folyókába ürítette, az előbbi pedig vagy egy közkútról, vagy egy kocsmából töltötte föl valamelyikünk, - aki éppen az ügyeletes toló volt. Én az ötvenes évek első felében voltam kiskamasz, így ebben az időben nyaranta én is toltam Pistát. Titokban már cigiztem is, és Pista néha megkínált egy spanglival, hálából a tolásért Így jött el lassan

'56 nyara, majd össze, és mi néhányan egyszerre lettünk gimnazisták, igazi kamaszok és a történelemfordító események tanúi is.

A békés óbudai utcák csendjét fegyverpogás tördelte szét. Az első lövések után az iskolában oktatási szünetet rendeltek el, és mi diákok otthon maradhattunk. Néha, mikor aggódó szüleink egy kis időre kiengedtek minket a házból, valódi holttesteket láttunk feküdni a járdán. Rémülten futottunk vissza a biztonságot ígérő szülői oltalom alá.

Aztán elmúlt a tél, a tavasz, és kifutott az első gimnazista tanévünk is. Tudomásul vettük, hogy néhány dolog eltűnt, megszűnt, és új dolgok jelentek meg. A vakáció idején diákmunkára mentünk dolgozni és észre sem vettük, hogy a környékbéli utcákból is hiányzik valami, valaki. Fel sem tűnt, hogy nem zörög már a kockaköveken Vogel bácsi tróglója, és nem nyikorog a mindig kenetlen kerekű tolókcocsi sem.

Mindketten eltűntek gondjaikkal együtt.

Mi, berzenkedő kamaszok azonban nemigen tulajdonítottunk a dolognak jelentőséget.

Az élet élni akart, és akkortájt már a gimnáziumi latindolgozatok eredményei, és a környékbéli csitri lányok elől tájt hegyesedő, domborodó blúzai érdekelték minket. Sok év eltelt, de azóta sem tudta senki megmondani, hogy valójában mi történt Vogel bácsival és tolókcocsis Pistával.

Szász Kálmán

DOJO ÓBUDA SPORTCENTRUM

1037 Budapest, Farkastorki út 21. Telefon: 2504591

e-mail: dojonol@freemail.hu

Szolgáltatásaink:

- ❖ **KÜZDŐSPORTOK:** judo, aikido, karate, thai-bokszt
- ❖ **SZOLÁRIUM:** 30 csöves, arcbarátító, turbós, motoros
- ❖ **SKANDINÁV SZAUNA:** 6 személyes (bejelentkezéssel)
- ❖ **MASSÁZS:** gyógy-, frissítő és kondicionáló (bejelentkezéssel)
- ❖ **KONDITEREM:** súlyzós, tárcsás és mechanikus gépek
- ❖ **NŐI TORNA:** callanetics, aerobic, kondicionáló, alakformáló, zsírégető

Nyitva tartás: 8.00-tól 22.00-ig
(Szombat és vasárnap igény szerint!)

Olvasói levél

MA (egyre) TÁV

(olabb)

Az elmúlt év végén megérkezett hegyünkre a régen várt új szolgáltató, a Matáv Kábel TV. Hogy pontosan mire is számíthatunk, kommentár nélkül következzen egy levélváltás.

Első levél

Matáv Kábel TV Kft.
T. Cím!

2002. január 9.

A minap megérkezett első számlájuk. Engedjék meg, hogy ez örömteli pillanatot felhasználva, elmondjam néhány észrevételemet eddigi kapcsolatunkról.

Az, hogy az akciós ajánlatukra küldött jelentkezési lapomat elvesztették – nem izgatott.

Az, hogy a beszerelésre nem az Önök által jelzett időben került sor – nem tett boldogtalanná.

Az, hogy a beszerelés csapnivaló eredménnyel járt – nem tett boldoggá. (Megjegyezném: valami azt súgja, hogy az Önök szerelői igazából egy jó kis panelházra vannak kiképezve, ahol is a tényleges munka az antennakábel bedugásával véget is ér. Egy ilyen négyzetes családi házzal, mint amilyen pechemre az enyém – s ahol eddig két parabola-tükör, s három beltéri egység hozta be a jeleket –, már egy kicsit bajban vannak.)

Azt, hogy a jelenleg működő három tévémenk nem végezték el a beállítást – megoldottam.

Azt, hogy a három tévé mellett működő három videót nem hangolták össze – megoldotta a fiam.

Az, hogy a negyedik vételi helyen nem is ellenőrizték, hogy van-e jel – a tudatlan emberek magabiztosságát jelzi.

Az, hogy nem hoztak magukkal erősítőt, mi több: „ide nem is kell” felkiáltással távoztak – pillanatnyilag nem tudom, mennyi kárt okoz. (Bizonyos állomások ugyanis bizonyos készülékeken nem foghatók, aminek, egyesek szerint, ez az oka.)

Az, hogy amióta nézzük a kábeltévét, s hogy a műsoron kívül plusz-változatosságot jelent, hogy változtatgatják a csatornakiosztást – örömmel tölt el (hogy ezért nem kérnek felárat).

Az, hogy a megrendeléssel ellentétben szerelőik nem hoztak magukkal HBO dekódert – szintén örömmel tölt el, azóta ugyanis meggondoltam magam, s nem kell az HBO.

Viszont az, hogy most elküldtek egy 5403 forintról szóló számlát – az a pimaszsággal egyenértékű. Félreértés ne essék, ez nem jelenti azt, hogy az eddigi „szolgáltatásukat” nem tekinteném ennyire értékesnek, szó nincs arról! (Azt ugyanis tökéletesen értékelhetetlennek tartom.) Hanem arról volna szó, hogy a szerződésben a III. csomag ára olyan 2500 forint körüli összegekről szólt, és ugyanennyibe kerül az HBO. Ami viszont – mint említettem – nincs. (Az azonban ugyebár nem lehetséges, hogy két hónapról küldtek volna számlát, merthogy kb. egy hónapja élvezhetjük e remek szolgáltatást.)

Vagyis arra kérném, legyen szíves megvilágítani számomra, hogy miért is kérnének tőlem 5403 forintot? Sikerdíjként? Mert más, momentán nem jut eszembe...

Üdvözlettel: Szücs Gábor

Második levél

T. Cím!

2002. január 10.

Tegnap levelemhez képest mára a változás: ismét kaptam egy újabb csekket, ezúttal kerek 5000 forintról.

Vagyis akkor a tegnapi kérdésemet ma is megismételném: legyenek szívesek megvilágítani számomra, hogy ezúttal miért is kérnének tőlem 5000 forintot?

Üdvözlettel: Szücs Gábor

Válaszlevél

Tisztelt Szücs Gábor úr!

2002. január 25.

A 2002. 01. 09-én és 01. 10-én kelt leveleit megkaptam, melyekre válaszul engedje meg, hogy az alábbiakról tájékoztassam.

Az „Indián nyár” akciónk keretében 2001. 11. 05-én Ön szerződést kötött vállalatunkkal, mely szerint 5000,- Ft. a csatlakozási díj két év hűségnyilatkozat egyidejű vállalása mellett, s a bekötést 30 napon belül megvalósítjuk. Ez 2001. 11. 23-án történt meg. A másodikként kapott számlája a csatlakozási díjat tartalmazza, 5000,- Ft.

A III. programcsomag ára 2001-ben 2200,- Ft, ami 2002. 01. 01-jétől 2690,- Ft. Elsőként kapott számlája erről szól, részletezve:

2001. 11. 24. – 2001. 11. 30. 513,- Ft.

2001. 12. 01. – 2001. 12. 31. 2200,- Ft.

2002. 01. 01. – 2002. 01. 31. 2690,- Ft.

Ez összesen 5403,- Ft., az első számlájának összege.

Remélem sikerült megvilágítani a jogosan kiküldött számlák tartalmát, melyek kiegyenlítését kérem. A pozitív ügyfélszolgáltató kapcsolat reményében a televíziózáshoz további kellemes szórakozást kívánva, üdvözlettel:

Hubert Sándor kirendeltség vezető

Harmadik levél

Matáv Kábel TV

2002. február 4.

Hubert Sándor kirendeltség-vezető
Tisztelt Hubert úr!

Ha röviden szeretnék válaszolni levelére, azt mondanám, hogy úgy ír, ahogy a cége szerel. De mert nem szeretnék röviden válaszolni, engedje meg, hogy ezt a sommásnak tűnő megállapításomat egy kicsit árnyaljam. Tehát.

Az eddig elküldött két levelemben összesen 11 pontban soroltam fel kérdéseimet-kifogásaimat. Ön ezek közül egyetlen egyet emelt ki – na jó, legyen kettő –, s arra válaszol. Hogy hogyan, arról mindjárt, de azért engedtessek meg, hogy leszögezzem: a további 9 pontra egy szava sincs. Márpedig, ha én szolgáltató lennék, valamit azért mégiscsak reagálnék, különben még az a bizonyára téves képzet rögzülne az előfizetőben, hogy pontatlanul, figyelmetlenül, hanyagul dolgozom, s csak egyetlen érdekem volna, hogy becsúszozzom a pénzt, lehetőleg az el nem végzett munkáért is.

De ha ez Önt nem zavarja – márpedig úgy látom, nem – akkor hagyjuk. Beszéljünk csak a levelében „jogosnak” jelzett számlákról, csekkekről. (Ha megengedi, ezeket most

pontokba szedném, hátha így mégis csak rávehetném, hogy egyenként válaszoljon.)

Az elsőként kapott számlán – bár most már érteni vélem, hogy mit is akartak – az 513 forint nem stimmel. A november hónapra eső 7 napra járó szolgáltatási díj, helyesen (felfelé kerekítve): 497 forint.

A számlán nem szerepelhet a januári szolgáltatási díj, lévén, hogy azt december végén küldték el. A számlázás rendje ez – s erre nem biztos, hogy nekem kell felhívnom az Ön figyelmét –: az elvégzett szolgáltatás után küldik ki, ahol a hangsúly az után szón van. Vagyis a januári szolgáltatásról nem küldünk számlát decemberben, de még januárban sem, hanem megvárjuk ezzel a februárt.

A decemberről januárra végrehajtott – s természetesen egyoldalúan elhatározott – áremelésükről pedig hadd jegyezzem meg, hogy csak valamivel több, mint 22 százalékos. Amit – nevezük nevén – egyszerűen pofátlanságnak tartok, amely ellenkezik minden eddigi gyakorlattal. Érdekelne árképzési rendszerük, egyáltalán az, hogy mi is vár rám a következő években? (És egy kicsit örülök, hogy nem szereltem le régi parabola-tükreimet...)

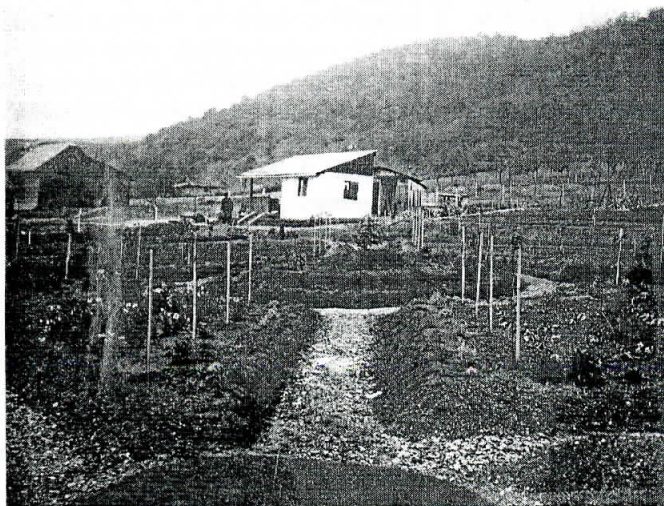
Ami a csekkeket illeti, talán örömhírral szolgálhatok: kifizetem azokat. (Az 513 és a 497 forint közötti összeget fordítsák karitatív célokra.) S akkor szögezzük le, hogy 2002. január végéig rendben vagyunk egymással, valamint, hogy a februári számlát majd márciusban küldik. De erre az eljárásra azért azt a szót, hogy „jogos”, megkérem, ne használja. Mondja azt, hogy olyan „matávós”, és akkor majd mindannyian tudjuk, hogy miről is van szó.

Bízom abban, hogy postafordultával valamennyi eddigi és mostani problémámra válaszol. S, hogy ezt elősegítem, eddigi levelezésünket átadom az egyik hegyvidéki újságnak.

Tisztelettel üdvözlö: Szücs Gábor

Élet-kép

Mint tudjuk, itt a hegyen mindig zajos élet folyt. Volt akkor is, amikor szőlőhegyként a sváb gazdák jártak fel művelni az ültetvényt, hiszen egy pohárka bor nélkül nem mehetett el senki az úton. S, mint tudjuk a bor nem csak barátokat, de vég kedvet is szerez. A hegy megőrizte bolondos jó kedvét az utókorban, az újkori gazdák idején is.

Történt pedig úgy 1953-ban, hogy négy ifjú leány indult el a szülők féltve épített kis faházába, hogy néhány napot együtt - és az éppen akkorra eső érettségi vizsga tétéleivel - töltsenek. Ki tudja, melyik volt több... Egy biztos, a könyvlapok nem lettek gyűröttebbek, a hangulat viszont emelkedettebb.

Gyalog a 37J járástól a Zúzvara utcán felfelé felszabaldult is, kaptatós is. Házak csak elvétve, emberek csak itt-ott, s a víz labdányi köveket tisztelt ki az útból. A lánycsevejbe is csak az emelkedő vágott szüneteket. Erdőalja út, Királylaki út... s a sarkon feltűnt a legszebb, narancsos ládából épült, titkokat rejtő kis lak.

A birtokba vétel csak pillanatok kérdése volt, s a távolba eső szomszédok is tudták, az újkori honfoglalók zajongása nem véres hadicselekmények következménye.

Estére összebújt a négy fűrtös, s a szürkületbe léket vágó petróleumlámpánál sejtelmes történetek készítették sűrű hátrappillantásokra. Felnőttektől hallott rémségek, igaznak vélt kitalációk...s mind bizonygatta: úgy volt! A sötétség, s a végeláthatatlan borzongások fűttek szorosabbra a kört.

Éjszaka az izgalom kényelmesre bővítette a két parasztagyat, melyben a négy lánynak kellett meghúznia magát.

Reggel aztán kijózanítólag hatott a friss levegő: a pajkos lidércnek vége... Azaz csak úgy gondolták. A nyugágy a cseresznyefán egyensúlyozott, megszékesedett az orgona, s különös bravúrral került fel az asztal a szilvafa tetejére. Mégiscsak megelevenedtek az este elmeséltek, különös alakok lehettek jelen az ártatlan leányszeánszon...A döbbenet furcsa grimaszt rajzolt a csitrik arcára.

A kábultságot harsány nevetés törte ketté, négy fiú bújt elő a kert sarkából, a csintalanságot okozó koboldok. Ifjú udvarlók jöttek meglepni szívük hölgyeit, s felvidítani őket az unalmas tételmagolásban.

Igy volt, legalábbis így mesélte anyósom, a narancsház ifjú hercegnője, s talán mondanom sem kell, későbbi apósom volt, ki elhozta barátait, s kieszelte a tréfát. Rókás Mihály és felesége azóta is a hegy szerelmes lakói.

Viniczai Sándor

Hahaha

Vásárlás

Kicsit is tapasztalt ember egyedül megy vásárolni. Ugyanis a házastársi perpatvarok előidézésének csálhatatlan módja a közös vásárlás. (Gondolom, minden 25 éven felüli, néhány éve házasságban élő sorstársam kivétel nélkül, csak megerősíteni tudja ezen alapigazságot.)

Arról az esetről ne is beszéljünk, amikor a sors különös kegyetlensége okán nem tudjuk elkerülni a közös vásárlást. (az ilyen esetek már-már horrorba hajló történetei csak valami teljesen elvadult szado-mazo beállított-ságú egyednek jelenhetnek szórakozást, -semmiképpen sem illenek újságunk rovatába.)

Beszéljünk csak arról – az elviselhetőség határát súroló – esetről, amikor nem tudtuk kikerülni, hogy apróbb, nagyobb bevásárlásokkal bízzanak meg minket. Megjegyzem, ha saját magunk céljaira, saját magunknak kívánunk vásárolni, akkor az öröm. Teljesen rejtélyes a dolog, hogy egy alapvetően örömteli cselekvés hogyan lehet kínszenvedés pusztán attól a tényről, hogy nem kedvünkre vásárolunk, hanem szükségletet elégtünk ki.

Kezdődik a dolog azzal, hogy gondoskodnunk kell megfelelő hordozó szállító eszközökről Kicsit is tapasztalt ember ilyen felszerelések nélkül el sem indul. Szóval túrjuk föl a fiókok szekrények mélyét különböző táskákért, szatyrokért. – És már itt kezdődik a kálvária: egyrészt házastársunk vádló tekintete kísér, (ilyenkor még általában nem szól, csak néz.) másrészt számtalan régóta keresett fontos dologra bukkanunk. Ezeket persze nem szabad a helyükön hagyni, hisz legközelebb ugyanúgy nem találnánk, mint idáig. Az eddig néma ajkak ekkor már nem bírják tovább a feszültséget, és elindul a szó-áradat. Sorstársaim nagy többségével együtt tanúsíthatjuk ilyenkor legjobb a kérdéses tárgyat magára hagyni, és eliszkolni teljesítő a megbízatást.

Ó jaj! Itt az első jóvátehető hiba. Az esetek kilencven százalékában ugyanis a tettheyre érve vesszük észre, hogy menekülés közben mindenféle táskát, szatyrot otthon hagytunk.

Példának okáért vegyünk egy egyszerű hipermarketet. Amelyik valamit is ad magára, ott az áruhoz magától értetődően reklámszatyrot adnak, de a szocialista kereskedelem hagyományain nevelkedett vezetővel rendelkező egységeknél ez nem divat. Itt komoly pénzért mérik a

cég reklámjaival ellátott hordozó eszközöket. Máris találkoztunk az első antagonisztikus problémákat felvető kérdéssel: Venni, vagy nem venni? Ez itt a kérdés! (mármint reklámszatyrot). Tessék figyelni! Nincs jó válasz! Mert ha veszünk, - pazaroljuk a pénzt, ugyan-is otthon hagytuk, ráadásul kiborítva(!) a rengeteg szatyrot, –ha nem veszünk, hogyan visszük haza a listánkon (nyúlunk gyorsan a zsebünkbe, –már a gondolattól is kiver a víz, hogy a lista ott röhög a szatyrok mellett! –phú, micsoda megkönnyebbülés, legalább a lista megvan!) szereplő temérdek portékát?

Első kétségbeesési rohamunk csillapultával vegyük számba zsebeinket. Forróvérűek levehetik ingüket – már ha van rajtuk – és batyuba kötve a sok holmit, leküzdhetik a feladatot. Tessék vigyázni! Nehogy így, hátunkra kötött batyuval lépünk be az ajtón! Tessék belegondolni! Életünk párja mekkora szemeket, és főleg mekkora száját nyitna a látványra, hogy így jöttünk végig a városon! Brr.. Az árukat gondosan rakjuk le az ajtóba, –vigyázva nehogy zajt üssünk – vegyük vissza az ingünket, és csak ezután nyisunk be! De ne rohanjunk ilyen nagyon! Hol vagyunk még a hazatéréstől! A zsákmányszerző vadász ősi megelégedettségétől a dús teríték láttán!

Kedves sorstársaim, nehogy diadalmas ábrázattal, a jól végzett munka elégedettségével álljunk párunk elé! A történelem során még nem volt rá példa, hogy maradéktalanul sikerült volna minden megvásárolnunk. Hiába a lista! Hiába pipáltunk ki minden tételt a legalaposabb gondossággal, hiába ellenőriztük kétszer is, hogy minden tétel ki van-e pipálva, –hitvesünk legalább kétszer talál, amit elmulasztottunk megvenni!

Térjünk vissza az áruházba, a tettek mezejére! Vegyük elő a listát, és lássunk neki! Nem volt még rá példa, hogy az üzletben olyan csoportosításban lettek volna az áruk, ahogy a listánkon sorjáznak. Ennek következtében legalább kétszer-háromszor, oda-vissza be kell járjuk az egész áruházat. Ennek megvan az a veszélye, hogy meglátunk több olyan dolgot, amiről úgy érezzük, meg kell vegyük, bár nem szerepel a listánkon. Sorstársaim! Ne essünk ilyen hibába! Lehet, hogy a kérdéses holmi tényleg kifogyott otthon, esetleg rendkívüli akció van, –ilyenkor legyünk különösen óvatosak, a kereskedők a legrafináltabb trükkökre képesek, az „akciók” nagy többsége csak nekik jó bolt, ugyanakkor kétségtelen, hogy egy-

egy ilyen vásárlással néha még elismerést is sikerülhet kivívunk otthon, de olyan nagy a kockázat, hogy csak a legritkább esetben engedjünk a kísértésnek. Különben teljes megsemmisülés lehet osztályrészünk.

Némi tapasztalattal felvértezve, könnyedén kikerülhetjük a szavatossági idő, jelentette csapdákat. Ennél sokkal nehezebb eset, ha a kérdéses portékából éppen nincs a megjelölt minőségű. Ilyenkor kezdetünk aggódni, ha más minőségűt viszünk, biztos nem lesz jó, ha elmegyünk egy másik üzletbe, ott sem lesz, ráadásul kifutunk az időből, melyet otthon robotoló társunk még megengedhetőnek tart. (Arról ne is beszéljünk, hogy valamit tudatosan nem vettünk meg.) lényegesen nagyobb rutin szükséges a hentespult jelentette akadály sikeres – sikeres?!, reklamációmentes – leküzdéséhez. Nem részletezem, milyen kihívásokkal kell szembenéznünk a pult előtt állva. Aki volt már ilyen helyzetben, pontosan tudja miről beszélek, aki még nem, majd megtudja. Tekintettel az egyéb rémségek rend-kívüli változosságaira, -helyhiány miatt– ezeket most nem részletezem.

Jöhet a pénztár!

Külön stratégiai érzék kell, hogy felbecsülhessük, melyik sorba érdemes beállnunk. Általában nem a legrövidebb a nyerő. A legtöbb esetben kiderül, azért rövidebb a sor, mert különösen „béna” a pénztáros, ha ide állunk keserűen tapasztalhatjuk, hogy a leghosszabb sorba utánunk beállt vásárló is rég elhagyta az üzletet és mi még mindig nem kerültünk sorra. (Olyan elemi dolgot meg sem említek, hogy a vevők számánál sokkal lényegesebb egy pillantást vetni a kosarak tartalmára. Vannak olyan elvetemültek, akik kosarukat félig sem rakták, –mégis több ezer holmi van benne, az olyan különlegességekről nem beszélve, amik-ről hiányzik a vonalkód, és még a pénztáros sem látott ilyet.) Védhetetlen csapást jelent, ha olyan valaki áll a sorban, aki kártyával kíván fizetni. Tapasztalatból mondhatom, lehetetlen a „kártyásokat” kiszűrni! A legártatlanabb külsejű egyedek jelentik a legnagyobb veszélyt. Csak ritkán használják, így az-tán a kódszám beütése is csak két-három nekifutásra sikerül, még jó, ha nem kell a táskájából előkeresni a számot tartalmazó feljegyzést! Végre!

Túljutottunk az utolsó akadályon is, –mehetünk haza.

Hiába, kedves sorstársaim, itt szépek nem lehetünk, - de okosak sem!

- pénztáros -

Az egyesület hírei

Tavaszi füstölgés

Az Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat képviselőtestülete 1994. január 20-i ülésén fogadta el, az „...avar és kerti hulladék égetéséről, valamint a háztartási, vagy más tevékenységgel okozott légszennyezés szabályairól...” szülő rendeletet. Ez a rendelet szigorúan szabályozza –gyakorlatilag megtiltja– a tavaszi avar, fű, és gallyégetést, a rendszeres szemétszállítás alá eső ingatlanokon. Ahol nincs szemétszállítás, azokon a területeken is elsősorban komposztálást kell alkalmazni, és már csak ezeken az ingatlanokon lehetséges égetni február-március hónapokban csütörtökön illetve szombaton,

10,00-15,00 óra között. Háztartási, vagy veszélyes hulladéknak minősülő anyag akár nyíltszíni, akár hagyományos tüzelőberendezésben történő égetése TILOS! A légszennyezőket 5.000,- forint bírsággal szankcionálják!

Teleház

A Teleház nyitvatartási rendje:

Hétfő	ZÁRVA
Kedd	14,00-18,00
Szerda	16,00-20,00
Csütörtök	14,00-18,00
Péntek	14,00-18,00
Szombat	13,00-18,00
Vasárnap	ZÁRVA

Bridzs

Sikeresen befejeződött az alapfokú tanfolyamunk. Az ott végzetek máris bekapcsolódtak a játékba, ennek köszönhetően már a hétfői napon is három asztal mellett folyik a játék.

Továbbra is várunk minden érdeklődőt, játszani vágyót. Tavasszal új tanfolyam indítását nem terveztük, de már most jelentkeztek hárman, akik szívesen megtanulnának játszani. Amennyiben további 2-3 fő jelentkezne, mégis indítanánk egy újabb tanfolyamot.

Játék: hétfőn és szerdán 18 órától

Információ: a 250-6131-es telefonon

2002. február 28-án, csütörtökön jótékonyági hangversenyt rendez a Prizma Lions Club az Óbudai Társaskörben

A fellépő zongoraművésznő **Kovács Carmen** Beethoven, Chopin és Liszt műveket ad elő.

A koncert után szeretettel várják egy kis baráti vendégségre a kedves megjelenteket.

A vendégektől személyenként 2.500,-Ft-tól várnak adományokat. **A Prizma Lions Club** az est bevételét a **Vakok Állami Intézetének** ajánlja fel.

Az Óbudai Társaskör címe: Budapest III. ker. Kiskorona u. 7.

Meghívók igényelhetők: Jármay László,

tel.: 250-3228,

e-mail cím: tatarsa@elender.hu

HEGYI OVI erdei környezet jó levegő nyelvoktatás sportfoglalkozások
Színek Világa Alapítvány Beiratkozás 2002-2003. tanévre, április 30-ig. Szabó Judit, tel.: 367-3620

ÓHEGY HÍREK

POLGÁRI HAVILAP

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete (1037 Budapest Toronya u.33. tel.:430-1326

A lapot szerkesztik:

Cseresznyák Veronika, Csige Sándor, Jármayné Tatár Judit

Hirdetésfelvétel:

Óhegy Egyesület tel.:430-1326
 Sokszög Bt. tel.:250-6131

Nyomdai munkák:

Ronin Grafika és Nyomda

Megjelenik: 3000 példányban

Felelős kiadó: Rajnák László az Egyesület elnöke

FELHÍVÁS

TAVASZI KERTTAKARÍTÁS

2002. március 3-án, vasárnap délelőtt 9,00 órakor várunk minden segíteni akaró fiataalt, s időst, aki szívesen szán egy órát a NÉPHÁZ udvarának szebbé tételére!

Reméljük, hogy nem csak a munka, hanem a találkozás öröme is emelni fogja a jó hangulatot!

Aki teheti, az ilyenkor szükséges szerszámokat legyen szíves hozzon magával.
 Köszönettel: az Egyesület vezetősége

Vásárlás már hitelre is! Akár 0%-tól

BI&REX Computer Bt.

1032 Budapest Bécsi út 199.

Praktikerral szemben

Telefon: 250-44-26.

Új és használt pc, számítógépek, alkatrészek.

Rendkívüli árengedmények.

Tv, hifi, videó adásvétele.

Szerviz, eladás

Bizományos árusítás

Mi jöhet még...?

Eddig azt hittem, viszonylag biztonságos helyen lakom.

Valamikor a városnak ez a része inkább üdülő-övezet volt, az emberek pihenni jártak ide a hétvégi házaikba vagy kirándulni jöttek, hiszen a városnak ez az egyik legszebb és legjobb levegőjű része, sok fával, zölddel, természeti szépséggel és nyugalommal. Amióta feloldották az építési tilalmat, gomba módra elszaporodtak a lakóházak és azóta ez a térség a III. kerület, sőt egész Budapest egyik legfrekvenciáltabb lakóövezetévé vált. Gondolom, az itt lakó emberek nagyon szeretik szűkebb pátriájukat, akárcsak én.

Mostanra azonban a biztonságérzetem csorbát szenvedett... A közelmúltban szinte minden bűneset előfordult már a környéken. Lakásfeltörés, autólöpés, gyerekablás, lövöldözés, taxis késelés, zaklatás, de nem folytatom. Amiért tollat ragadtam most, az a következő kis történet közreadása, amellyel célozom mindössze annyira, hogy tájékoztassam a gyerekes lakótársakat, mi minden előfordulhat már itt is.

Három gyerekes mama lévén este viszonylagos megnyugvással fekszem le, ha mindhárom gyermekem épségben hazatért. Ez az érzés nyilván minden anyát megérintett már, de bennem csak most tudatosult, most neveztem néven, hiszen eddig természetes volt.

Történt ugyanis úgy körülbelül két hónappal ezelőtt, hogy 16 és fél

éves gimnazista fiam délután 4 órakor az iskolából hazafelé jövet leszállt a buszról és elindult a Hedvig utcán fölfelé lakásunk irányába. Mivel már a télben jártunk, olyan sötétedés előtti állapot volt, kissé csúszós úttal az előtte pár nappal lehullott hó miatt. Ő valami zenét hallgatott a zsebében megbúvó magnóból fülhallgatón keresztül (hogy ennek persze egyáltalán nem örülök, az most más lapra tartozik). Amint baktatott fölfelé, pár lépés után valaki eléállt és rászólt: „na, adj csak ide szépen mindent, ami nálad van!”. Fiam dermedten megállt és egy rossz külsejű, szakállas embert pillantott meg maga előtt. Emlékezett rá, hogy az illető a buszon ült és eléggé mustrálgatta őt, de nem tulajdonított nagy jelentőséget a dolognak akkor még. A buszról csak ketten szálltak le. Fiam lakonikus egyszerűséggel csak annyit válaszolt: „ne hülyéskedjen már, miért adnám oda?” --- majd továbbment. Erre a férfi is tett egy lépést, majd kezével a zsebében turkálva, közel sem megnyugtató stílusban és ábrázattal közölte, hogy „ne nézz le engem, öcsi”... Ekkor az én alapjában véve nagyon békés természetű fiam minden rosszra felkészülve először is lekapta a szemüvegét és zsebre vágta, majd rossz előérzettel hajtva behúzott egyet az ismeretlen zaklatónak, aki a nem várt ütéstől megtántorodott és elesett. Sarjam ezután villámgyorsan, lábát a nyakába szedve hazaiszkolt, majd még mindig remegő gyomorral felhívott és elmesélte a

történetet.

Ködni-nyelni nem tudtam... Most szídjam le, mert megütött egy embert, vagy gratuláljak neki, hogy ekkora lélekjelenléte volt. Elképzeltem, mi történhetett volna, ha nem ő üt először... ha a férfi elővesz a zsebéből valamit, ami nem oda való...

és így tovább, és így tovább... Végül is (én, a pacifista!) megnyugtattam, hogy minden rendben, jól csinálta, és kifejeztem abbeli reményemet, hogy nem esett komolyabb baja az illetőnek.

Nem sokkal később, mikor már én is hazaértem, a következő derült még ki. Nem hagyta nyugodni a gondolat, hogy esetleg komolyabb baja esett a csirkefogónak és amikor kissé megnyugodott, lesétált megnézni, nem kell-e segítséget hívnia. Nem kellett, nem volt már ott...

Mi jöhet még...?

Lehet, hogy a prostituáltak nem is saját iniciatívájukra szeretnék ellepni a Rózsadombot? Lehet, hogy akkor rend lesz ott? Lehet, hogy itt (is) türelmi zónát kellene kijelölni? Csak nem...

JéTéJé

PAN-NA 2001KFT. HOZZÁNK ÉRDEMES BETÉRNI!

APEH és ügyviteli nyomtatványok

egyre bővülő széles választéka, különleges csomagolóanyagok, képeslapok, és minden egyéb.

Megrendelés esetén az árut igény szerint összekészítjük, — házhoz szállítását is vállaljuk.

Szeretettel várjuk Önt a hét hat napján!

Nyitva tartás:

H – P: 9,00 – 18,00 óráig

Szo: 9,30 – 13,00 óráig

Címünk: 1035 Budapest

Vörösvári u. 39.

Tel.: 430-0928

Fax: 430-0929

SUZUKI
RÓMAI

BP. III., Rákóczi u. 33
Tel.: 240-4444 (Szalon)
436-79-20 (Szerviz)
Ny.: H-P: 8-18, Szo-V: 9-13

FARSANGI MÍNUSZESŐK A SUZUKI RÓMAINÁLI
(Mi nem bújunk "álarc" mögé!)

- 0% előleg,
- 10% előleg
- Pl.: 750.000 Ft hitelnél 24 hó: 31250 Ft/hó+CASCO-mentesség,
- Pl.: Swift 1.0 GL: 24.991 Ft/hó 72 hónapra (9% éves kamat!),
- Pl.: Swift 1.0 GL: 31.334 Ft/hó 60 hónapra (és 7 hónap ajándékba!)

És ez még nem minden! Most akár **kamatmentes hitelt** is igénybe vehet!

40%-tól CASCO-mentesség!

Új Swift 1.3 Sport V. sok extrával 1.985.000 Ft-ért!

Wagon R+ 1.3 Sport limitált modell (egyedi fekete metál).

A LEGJOBB AJÁNLATOT BIZTOS TÖLÜNK KAPJA!

-Teljes körű szervizszolgáltatás - Zöldkártya - Karosszéria és biztosítási munkák
www.suzukibarta.hu, www.autodata.hu, www.vezess.hu